

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENAT

LEGE

**privind modificarea și completarea Legii nr.217/2003 pentru
prevenirea și combaterea violenței în familie**

Senatul adoptă prezentul proiect de lege

Art.I.- Legea nr.217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.367 din 29 mai 2003, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După articolul 1 se introduce un nou articol, art.1¹, cu următorul cuprins:

„Art.1¹.- (1) Protecția și promovarea drepturilor victimelor violenței în familie se realizează în conformitate cu următoarele principii:

- a) principiul celerității;
- b) principiul nediscriminării;
- c) principiul parteneriatului public-privat.

(2) Victima violenței în familie are dreptul la respectarea personalității, a demnității și a vieții sale private.

(3) Victima violenței în familie are dreptul să fie informată cu privire la exercitarea drepturilor sale.”

2. La articolul 7, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin.(3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Judecătorii, în cazul în care victima se adresează direct instanței pentru protecția drepturilor sale, procurorii, organele de poliție, reprezentanții Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului, reprezentanții structurilor teritoriale din cadrul Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse și Ministerului Sănătății Publice, cu atribuții în prevenirea și combaterea violenței în familie, precum și funcționarii publici care, în exercitarea activității lor profesionale sau de serviciu, iau cunoștință despre existența cazurilor de violență în familie, au obligația să informeze victima cu privire la exercitarea drepturilor sale, în special cu privire la:

- a) instituțiile publice, private și în parteneriat public privat care oferă asistență și servicii sociale victimei violenței în familie;
- b) organele la care poate depune plângerea;
- c) instanța către care se poate adresa o cerere pentru emiterea ordinului de protecție sau a ordinului de restricție;
- d) dreptul, condițiile și procedura la asistență juridică gratuită, precum și instituția unde se poate adresa pentru exercitarea acestui drept;
- e) modalitatea obținerii certificatului medico-legal.”

3. La articolul 9, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Agenția decontează, prin intermediul programelor specifice, cheltuieli legate de unitățile de prevenire și combatere a violenței în familie, consiliere juridică și psihologică, asistență socială, decontarea certificatelor medico-legale pentru victimele violenței în familie.”

4. La articolul 12, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Agenția stabilește criteriile de pregătire și de etică profesională, precum și de moralitate pentru ocuparea funcției de asistent familial cu specializare în domeniu.”

5. La articolul 23, după alineatul (8) se introduce un nou alineat, alin.(8¹), cu următorul cuprins:

„(8¹) Se pot înființa adăposturi private și în parteneriat public-privat numai de către furnizorii de servicii sociale, acreditați în condițiile legii. Organele administrației publice locale pun la dispoziție spații

corespunzătoare pentru înființarea de adăposturi în funcție de necesități.”

6. Capitolul VII va avea următorul cuprins:

„Capitolul VII Protecția victimelor violenței în familie

Secțiunea I

Protecția victimelor violenței în familie prin mijloace de drept civil

Art.25⁵.- Victima violenței în familie are dreptul să se adreseze instanței judecătorești pentru a obține un ordin de protecție cu caracter provizoriu, instanța putând să dispună una sau mai multe din următoarele măsuri:

- a) evacuarea temporară a agresorului;
- b) luarea de măsuri vremelnice cu privire la încredințarea copiilor minori, obligația de întreținere și prestațiile sociale.

Art.25⁶.- (1) Cererea poate fi introdusă personal de victimă sau prin reprezentantul său legal.

(2) Cererea poate fi introdusă în numele victimei și de către:

- a) procuror;
- b) reprezentantul Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului;
- c) reprezentantul instituțiilor și al organizațiilor neguvernamentale cu activitate în domeniu, cu acordul victimei.

Art.25⁷.- (1) Cererile se judecă de urgență în camera de consiliu, cu citarea părților, prezența procurorului fiind obligatorie. Citarea părților se face prin agent procedural.

(2) Asistența juridică a persoanei față de care se ia ordinul de protecție este obligatorie.

(3) Instanța va fixa termen de judecată în cel mult 48 de ore de la primirea cererii.

(4) Instanța se pronunță în termen de cel mult 3 zile de la primirea cererii.

Art.25⁸.- Instanța poate să ceară informații de la poliție, medici, psihologi sau orice autoritate care deține informații cu privire la existența faptei, situația victimei sau cea a agresorului. Cei de la care s-au solicitat informații trebuie să răspundă de îndată, sub sancțiunea amenzii.

Art.25⁹.- (1) Hotărârea instanței de fond este definitivă și executorie.

(2) Împotriva hotărârii se poate introduce recurs în termen de 5 zile de la data pronunțării, pentru părțile prezente și procuror, sau de la data comunicării hotărârii, pentru cei lipsă.

(3) Introducerea recursului nu suspendă executarea.

Art.25¹⁰.- (1) Persoana cu privire la care s-a luat măsura ordinului de protecție poate cere instanței de judecată revocarea măsurii, dacă au încetat temeiurile care au impus luarea acesteia.

(2) Instanța se pronunță după citarea părților, prin hotărâre motivată.

Art.25¹¹.- Dacă instanța sesizată cu judecarea cererii prevăzute la art.25⁶ constată existența uneia dintre situațiile care necesită instituirea unei măsuri de protecție specială a copilului, încunoștințează de îndată Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului, care se pronunță de îndată, prin aviz motivat.

Art.25¹².- (1) Cererile prevăzute la art.25⁶ sunt scutite de taxă de timbru.

(2) Victimele violenței în familie beneficiază de asistență juridică gratuită, în condițiile legii.

Art.25¹³.- Soluționarea cererilor prevăzute la art.25⁶ este de competența judecătorei în a cărei rază teritorială își are domiciliul sau reședința victima.

Art.25¹⁴.- (1) Hotărârea prin care se ia măsura ordinului de protecție, precum și cea prin care se dispune revocarea acestei măsuri se comunică de îndată organului de poliție în a cărui rază teritorială se află locuința victimei și a agresorului.

(2) Organele de poliție au îndatorirea să supravegheze respectarea hotărârii prevăzute la alin.(1) și să sesizeze organul de urmărire penală în caz de sustragere de la executarea hotărârii, luând și orice măsură care se impune de urgență.

Secțiunea a 2-a
Ordinul de restricție

Art.25¹⁵.- (1) *Ordinul de restricție* reprezintă o măsură de siguranță specială prin care instanța de judecată impune făptuitorului următoarele:

- a) interzicerea oricărui contact telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod cu victima;
- b) obligarea agresorului de a urma un program de consiliere psihologică și de reintegrare socială, inclusiv prin centrele de asistență a agresorilor familiari;
- c) alte măsuri care se impun pentru înlăturarea oricărui pericol iminent.

(2) Instanța poate lua una sau mai multe dintre măsurile prevăzute la alin.(1).

Art.25¹⁶.- Ordinul de restricție poate fi luat împotriva membrului de familie, așa cum este definit în prezenta lege.

Art.25¹⁷.- Măsura privind ordinul de restricție poate fi luată în una din următoarele situații:

- a) există date sau indicii care justifică temerea că făptuitorul va săvârși o altă infracțiune îndreptată împotriva membrilor familiei;
- b) rămânerea făptuitorului în proximitatea victimei și a membrilor de familie prezintă pericol social.

Art.25¹⁸.- (1) Măsura privind ordinul de restricție poate fi luată la cererea părții vătămate sau din oficiu, de către instanța de judecată, prin încheiere, atunci când se constată existența oricăreia dintre condițiile prevăzute de prezenta lege.

(2) Instanța de judecată care se pronunță asupra ordinului de restricție este cea căreia i-ar reveni competența să judece cauza pe fond.

Art.25¹⁹.- Instituirea ordinului de restricție se face ținându-se seama de scopul acestuia, de gradul concret de pericol social al infracțiunii săvârșite, precum și de alte aspecte privind persoana față de care se ia măsura preventivă.

Art.25²⁰.- (1) Instanța emite ordinul de restricție în regim de urgență în camera de consiliu, fără citarea părților, în termen de 24 de ore de la primirea cererii.

(2) Ordinul de restricție se dispune cu titlu provizoriu.

Art.25²¹.- Instituirea ordinului de restricție poate fi dispusă de către instanță chiar dacă agresorul este titular al dreptului de proprietate a locuinței.

Art.25²².- (1) Ordinul de restricție se poate dispune până la data rămânerii definitive și irevocabile a unei condamnări pentru o infracțiune privind violența în familie.

(2) Durata ordinului de restricție curge de la data comunicării către făptuitor, iar în cazul în care măsura a fost dispusă în lipsa acestuia, de la data afișării la ușa locuinței familiei.

(3) Încheierea este executorie.

(4) Încheierea poate fi atacată în termen de 3 zile de la pronunțare, pentru părțile prezente, și de la comunicare, pentru părțile lipsă.

Art.25²³.- Copia dispozitivului prin care s-a luat măsura de siguranță a ordinului de restricție este trimisă de instanță organelor de poliție, în termen de 24 de ore de la pronunțare; organele de poliție pun în executare ordinul de restricție în termen de 48 de ore de la primirea copiei.

Art.25²⁴.- Punerea în executare a hotărârii se face de organul de poliție, de îndată, prin evacuarea făptuitorului din locuința familiei, iar în cazul în care măsura a fost dispusă în lipsa făptuitorului, hotărârea va fi afișată la locuința familiei în prezența a doi martori.

Art.25²⁵.- Când nu mai există vreun temei care să justifice menținerea măsurii de siguranță, aceasta poate fi revocată la cerere sau din oficiu.

Art.25²⁶.- Măsura specială încetează de drept în următoarele situații:

- a) la expirarea termenelor prevăzute de lege sau stabilite de instanță;
- b) în caz de scoatere de sub urmărire, de încetare a urmăririi penale, de încetare a procesului penal sau de achitare.

Art.25²⁷.- Completul de judecată este prezidat de un judecător desemnat de președintele instanței, cu participarea obligatorie a procurorului.

Art.25²⁸.- În toate cazurile, organul de cercetare penală, sesizat în orice mod despre săvârșirea uneia dintre infracțiunile prevăzute de prezenta lege, este obligat să se deplaseze de îndată la fața locului, iar în cazul infracțiunilor flagrante se aplică dispozițiile art.465-469 din Codul de procedură penală.

Art.25²⁹.- În cazul constatării săvârșirii unei infracțiuni sau pentru punerea în executare a ordinului de restricție, organele de poliție pot intra în locuința familiei, precum și în orice anexă a acesteia, cu consimțământul unui membru al familiei sau cu autorizarea instanței. În caz de infracțiune flagrantă, organele de poliție pot interveni în forță și de urgență, consimțământul sau autorizarea instanței nefiind necesare.

Art.25³⁰.- În toate cazurile de violență în familie, organul de urmărire penală sesizat este obligat să întocmească un proces-verbal, în care consemnează cele constatate cu privire la fapta săvârșită, declarațiile făptuitorului și ale celorlalte persoane ascultate. Organul de cercetare penală poate strânge și alte probe. O copie a procesului-verbal se înmânează părții vătămate.

Art.25³¹.- Refuzul organului de urmărire penală de a da tot concursul necesar pentru înlăturarea imediată a agresorului din preajma victimei sau neimplicarea acestuia într-un mod evident în soluționarea unui caz de violență domestică constituie abatere disciplinară dacă nu a fost săvârșită în astfel de condiții încât să poată constitui infracțiune.

Art.25³².- Nerespectarea măsurii de siguranță a ordinului de restricție constituie infracțiunea de nerespectare a hotărârilor judecătorești și se sancționează potrivit art.271 din Codul penal.

Secțiunea a 3-a
Alte măsuri de protecție

Art.26.-(1) În cursul urmăririi penale sau al judecării, la cererea victimei sau din oficiu, ori de câte ori există probe sau indicii temeinice că un membru de familie a săvârșit un act de violență psihică, economică, socială, fizică sau sexuală asupra unui alt membru, instanța de judecată poate dispune, în mod provizoriu, una din măsurile prevăzute în art.113 și 114 din Codul penal, precum și măsura interzicerii de a reveni în locuința familiei.

(2) Măsurile prevăzute la alin.(1) încetează la dispariția stării de pericol care a determinat luarea acestora.

Art.27.-Prevederile art.25¹⁸-25²¹, precum și ale art.25²³-25³² se aplică și în cazul măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie reglementate în prezenta secțiune.”

7. Articolul 28 se abrogă.

Art.II.- Prezenta lege se completează cu dispozițiile din Codul penal și Codul de procedură penală.

Art.III.- Legea nr.217/2003 privind prevenirea și combaterea violenței în familie, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Senat în ședința din 4 iunie 2008, cu respectarea prevederilor articolului 76 alineatul (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI

Doru Ioan Tărăcilă